

“Je moet er met je neus bovenop zitten”

Portret van Rolando Amorosi en Frans Vercammen, grasmannen bij KRC Genk

KRC Genk (Koninklijke Racing Club Genk) is al jaren een topper in de Belgische voetballerij. In april van dit jaar staan ze op een derde plaats in de nationale competitie. Het ruime Fenixstadion net buiten Genk biedt plaats aan 25.000 toeschouwers. Het zijn trouwe supporters die vaak in gezinsverband naar de wedstrijden komen kijken. Belgisch Limburg is vanouds een streek waar veel Italianen wonen. Zij kwamen vanuit hun land naar de Belgische mijnen om daar te werken. Zo ook de ouders van terreinbeheerder Rolando Amorosi. Hijzelf heeft ook nog onder de grond gewerkt, maar is met zijn 54 jaren alweer een aantal jaren gepensioneerd. “Toen de mijnen sloten zijn wij met een goed pensioen naar huis gestuurd.” Voetbalgek Rolando ging vanaf 1992 werken bij Racing Genk. Aanvankelijk parttime, maar momenteel is de sympathieke Belgische Italiaan fulltime aan de slag op het gras bij de Genkse voetbaltopper.

Auteur: Marlies van Iersel

Stinkende grond

“Opleiding heb ik dus helemaal niet,” zegt hij bescheiden. “Het onderhoud van het gras bestond eerst uit maaien en rollen met de wals en dat was het.” Vroeger was dat ook genoeg, maar met de successen van de ploeg steeg het aspiratieniveau. Plannen voor groter en mooier hoorden daar ook bij. In 1998 werd de grasmat, ongeveer 8.000 vierkante meter groot, afgegraven. Een laag dolomietenkalk werd erop gebracht, waarop verwarming en drainering. En ook de beregning werd aangelegd. “De oude stinkende grond werd weer terug op die laag aangebracht, vanwege geldtekort. Deze grond was echt vette klei. We prikten met holle pinnen, maar de kleilaag was 20 centimeter dik en we kwamen er niet doorheen. Uiteindelijk bleef er water op het terrein staan,” zegt Rolando.

Kunstgras

Vercammen en Amorosi

Kloteplein

Toen een belangrijke wedstrijd bijna niet door kon gaan vanwege wateroverlast, begon men zich zorgen te maken. De oplossing: er zou 500 ton zand op de grasmatt gebracht worden. Men begon met 250 ton. Daarop leek de zaak redelijk in de hand. De andere 250 ton werd er niet op aangebracht, weer vanwege financiële problemen. Het gras werd opnieuw ingezaaid, maar wederom kwamen er problemen. Er bleef wéér water op het gras staan, wat de aangroei van straatgras bevordert. Het voetbalveld van Genk van toen, de Vlamingen spreken van een 'voetbalplein', werd soms aangeduid als 'dat kloteplein'.

Boer in ruste

Uiteindelijk werd Frans Vercammen, boer in ruste uit Herentals, erbij geroepen. "Frans is een fenomeen," aldus Rolando Amorosi. Feit is dat Vercammen als een soort grasgoeroe de laatste redder in nood is geweest bij clubs als Anderlecht, Aalst en Lierse. "Binnen de clubbesturen is weinig kennis van gras aanwezig. Terreinbeheerders in België opereren als solist. Gevolg is dat je geen vuist kunt maken tegenover je bestuur. Als het dan fout gaat, zit iedereen met de handen in het haar. Maar gelukkig was daar Frans Vercammen. Hij adviseert niet alleen, maar hij helpt ook in de praktijk," zegt Rolando Amorosi.

Vercammen staat in contact met DCM, de Belgische meststoffenfirma, maar hij handelt zeer onafhankelijk met een groot gevoel voor de grasmatt. Frans werd gevraagd advies te geven voor het gras bij Racing Genk en hij rust niet voordat het gras van goede kwaliteit is.

Mastiff

Vercammen praat in onvervalst Vlaams met enthousiasme over het ontstaan van een goede kwaliteit gras bij Racing Genk: "Eerst hebben we de Mastiff eruit gegooid. Die maaier zorgde voor teveel verdichting. We hebben nu een Jacobsen G plex III, een lichtere machine, die op 3,2 centimeter maait. We prikken met pennen van 20 centimeter en ze zijn 6 centimeter dik. Daarna bezanden en borstelen. De gaatjes worden met zand dichtgegooid. Nu hebben we prachtig gras met mooie diepe wortels." Vercammen trekt eens driftig aan de grasmatt die, na de wedstrijd van afgelopen weekend tegen Lierse, er netjes bij ligt. Het gras laat inderdaad niet los. "Zoals het

Kunstgrasvezeltje

Kunstgras leggen

gras er nu bij ligt, kunnen we ons rustig voorbereiden op 24 mei, de interland tussen Turkije en België,” zegt Rolando. Het gras wordt tien maal per jaar bemest met meststoffen van DCM. “Ik wil groeipieken vermijden dus ik mest liever wat vaker en in kleine beetjes,” zegt Vercammen. Na het maaien wordt de grasmat belucht met een machientje met kleine pinnetjes, zelf gemaakt door Vercammen en zijn vrouw. “Het zijn zulke kleine pinnetjes dat je het niet eens kunt zien, maar het geeft weer lucht aan de plantjes. De spelers zijn, het grootste gewicht op het veld, zorgen voor de verdichting.”

35 sproeiers

De beregning van het veld is uitgebreid van 10 naar 35 sproeiers. “Vroeger kreeg het veld een enorme bak water over zich heen, terwijl het nu beneveld wordt met een veel fijnere straal. Ook dat scheelt weer in de verdichting van de grasmat,” zegt Frans Vercammen. De verwarming onder de grasmat staat constant afgesteld op zes graden. Als het onder die temperatuur komt begint de verwarming te draaien, zodat het veld bespeelbaar blijft en

eventuele sneeuw smelt. Afgelopen winter was het veld van Racing Genk het enige veld dat voortdurend bespeelbaar was.

Kunstgras

Het grasduo van Racing Genk zweert bij theorie gekoppeld aan de praktijk. “Het heeft niet zoveel zin om allerlei mooie presentaties bij te wonen als je geen feeling voor het gras hebt. Dat is vereiste numero één. Heb je die niet, dan kun je de rest vergeten,” aldus Rolando en Frans, die inmiddels engels raaigras op hun velden gezaaid hebben.

“Als je een goede grasmat hebt ben je tevreden. Als de kwaliteit niet goed is, krijgt het graszaad of het weer de schuld,” zegt Rolando. Rond de doelen aan de oostkant van het stadion is het gras versterkt met kunstgras. “Aan deze oostkant komt door de halve overkapping minder zon, dus daar is het gras veel zwakker en herstelt het zich langzamer.” Het is echt monnikenwerk geweest, om de kunstgras sprietjes één voor één in te planten (zie ook foto's).

Toekomst

Hoe zien de twee de toekomst van het (echte) gras in de voetballerij? “Het beste is een veld van gemengd kunstgras en gemengd echt gras, zoals NAC nu al heeft en ook andere Nederlandse ploegen. Dan kun je het veld ten volle benutten. Als je aan de UEFA normen wil voldoen, dan is een combinatie van kunstgras en echt gras het meest praktisch. Het is niet plezierig een match op Europees niveau te moeten afblazen, omdat het gras niet goed is. Dat kan natuurlijk niet. Maar de spelers houden meer van echt gras,” zegt Rolando Amorosi.

Zelfbewustzijn

Voor de toekomst wenst het tweetal zichzelf en hun Belgische collega's meer zelfvertrouwen toe in het contact met hun besturen. “Je moet een goed verhaal kunnen vertellen. Dan pas tel je mee en houden ze rekening met je,” aldus Rolando en Frans, twee succesvolle mannen achter het gras van Racing Genk.